

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

22. LISTOPAD 2014

2/XX

Rozhovor s
Vratislavem Maňákem

5

Pád komunismu
v projevech

12

Broader
Horizons

14

Visí nezávislost médií na provázku?

blogspot.com

To, o čem se v našich končinách diskutuje už delší dobu, zejména ve spojitosti s politickým úspěchem hnutí ANO, se v posledních týdnech stalo centrem společenských debat i u našeho bývalého federálního partnera. Kde je hranice, za kterou přestává být podpora majetných podnikatelů a finančních skupin pro média výhodná a za kterou ztrácejí svou nezávislost?

Nedávný pokus společnosti Penta o odkup části deníku SME dostal tuto otázku do popředí. Spojení nejčtenějšího deníku na Slovensku s Pentou, investiční skupinou nechvalně proslulou kauzou Gorila, která se týkala ovlivňování a uplácení v těch nejvyšších patrech politiky, vzbudilo společenskou nevoli. Nemusíme zajít příliš daleko do historie, abychom našli veřejností rozpačitě přijaté vlastnictví médií v českém prostředí, koupí mediální skupiny MAFRA holdin-gem Agrofert podnikatele Andreje Babiše. I pokud ale odhlédneme od faktu, že Penta ani žádný z jejích vrcholných představitelů se nechystají aktivně vstoupit do politiky, jako to udělal Andrej Babiš, strach z přímého či nepřímého vlivu na obsah novin je jistě na místě.

BEZ PENĚŽ DO MÉDIÍ NELEZ
Pokud máme moc, a peníze bez-pochyby jsou svým druhem mocí, a zároveň máme nějaký zájem, je velmi těžké zavrhnout možnost vy-

užít svého mocenského vlivu k jeho prosazení. V běžném životě platí, že za své peníze chcí adekvátní od-měnu, a v tu chvíli se dostáváme do šedé zóny naší morálky, podnikatelské, novinářské i čtenářské etiky. V době, kdy jdou zisky tištěných médií rapidně dolů, je představa majetného sponzora za zády lákavá. V případě mnoha novin dokonce životně důležitá. Každé médium musí někdo vlastnit a je na novinářích, ale i na čtenářích, jak daleko necháme jeho vliv zajít. A týká se to i veřejnoprávních médií. Málokdo nemá v živé paměti uniklé informace o možném ovlivňování obsahu vy-sílání v České televizi a následný odchod jejich elitních reportérů. Veřejná moc jde v tomto případě pří-kladem, soukromníci následují.

NÁŠ ZÁKAZNÍK, NÁŠ PÁN

Otázkou je, co si vlastně pod ne-závislostí médií představujeme? O médiích se často mluví jako o hlídacích psech demokracie.
» pokračování na str. 4

Mantra anglosaských médií je všudypřítomná

www.publicon.cz

S Vratislavem Maňákem, novinářem a držitelem ceny Jiřího Ortena, o současné tváři českých médií, síti jejich vlastníků a o tom, jakou cestou a v jaké podobě by se mohla v budoucnu posunout. Sám říká, že se potřebujeme přiklonit k hlubším analýzám společenských témat nám kulturně blízkých států a vyčlenit pro investigativní novinářinu více prostoru.

Průzkumy naznačují, že denní tisk upadá. Je pro čte-náře tak málo atraktivní?

Jednoduše neumí přitáhnout čte-náře. Denní tisk byl dlouhá deseti-letí primární nosič informací, které jsou aktuální a časově podmíněné, čemuž odpovídá i pořekadlo, že nic není starší než včerejší no-viny. Jestliže veřejnost informace dostává přes internet, není denní tisk potřeba. Řadu let se spekuluje o tom, že denní tisk jako takový nezanikne, ale stane se podstatně exkluzivnější záležitostí, jakýmsi atributem – ukazatelem osobní identity, příslušnosti k určité so-ciální skupině.

Mohlo by být východiskem nemít duplikované zprávy na internetu vůbec, anebo alespoň jít v tisku více do hloubky?

Nechci být fatalista, ale myslím, že tady už žádné východisko není. Nejsem si ani jist, zdali by hlubší materiály byly řešením pro přežití novin ve stávající míře. Vypracovat každý den čtyři kvalitní analýzy přináší obrovské ekonomické ná-kłady a navíc je to nákladné i ča-sově. Těžko vměstnat do dvou dnů práci na podrobném rozboru aktivit Islámskému státu, který by zároveň byl extrémně aktuální. A noviny na rozdíl od časopisu aktuální být mají.
» pokračování na str. 5

Michaela Šrámková
šefredaktorka Chronicle

Milé čtenářky, milí čtenáři,

v nedávné minulosti našeho projektu vznikla při tvorbě informačních dokumentů formulka, která měla za úkol co nejvěrněji popsat profil účastníka. Cílem bylo naznačit ideál, vyjádřit, jak by měl vypadat student poté, co se s ním zatočí summítí kolotoč a po půl roce ho vyplivne zpět do středoškolského života.

Citováno: *Primárním výstupem projektu by měl být odborně připravený, sebevědomý a současně skromný a naslouchající mladý člověk se zájmem o svět kolem sebe. Měl by samostatně uvažovat, nahlas a sebevědomě mluvit, věcně argumentovat a rychle reagovat.*

Tyto fráze na mě vždy působily trochu strojeně. Každý z účastníků se liší, záleží především na něm, co si chce z našich společných sobot odnést. Na druhou stranu je důležité si uvědomit, že je to jen idea, směřování, které jsme si jako projekt vymezili. Stejně jako se vyjádřil v hlavním rozhovoru čísla Vratislav Maňák o objektivitě: „Objektivita je ideál, kterému se chceme přiblížit, objektivita jako taková neexistuje, je to zlaté tele.“

Jednotlivé části zmíněné charakteristiky se dají snadno uvést do reality. Učit se naslouchat? To zní téměř směšně. Přitom na schopnosti naslouchat stojí komunikace, nástroj nepostradatelný jak pro pracovní kariéru, tak pro náš každodenní život. Já sama teď v mantinelech žurnalistiky zjišťuji, jak těžké je vést rozhovor tak, aby se opíral o jednotný myšlenkový proud. Za tím stojí umění naslouchat, reagovat na výpověď, nezůstávat uvězněný ve svém předem připraveném schématu. Dochází mi, že i naslouchání se musí trénovat, že se dá naučit.

Přeji vám, abyste se dnešním i dny příštímí proposlouchali.

Šrámková

Hosté II. workshopu

respekt.ihned.cz

ERIK TABERY

Od roku 2009 je šéfredaktorem týdeníku Respekt. S redakcí začal spolupracovat v roce 1997. Píše zejména politické komentáře, za které získal v roce 2003 cenu Novinářská křepelka pro žurnalisty do 33 let. V roce 2009 pak obdržel Cenu Ferdinanda Peroutky a o dva roky později i Novinářskou cenu. Je také autorem knih *Vládne, nerušit* a *Hledá se prezident*.

nazory.ihned.cz

JINDŘICH ŠÍDLO

Vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Začínal v roce 1992 v Českém deníku, odkud přešel do týdeníku Respekt, kde strávil devět let. V letech 2001 - 2005 byl členem redakce MF DNES. Následující čtyři roky vykonával funkci vedoucího redaktora domácího zpravodajství deníku Hospodářské noviny, do kterého se opět vrátil poté, co rok řídil domácí zpravodajství ČT.

lidovky.cz

JAKUB ŽELEZNÝ

Absolvoval Filozofickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci a Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. V letech 1993 - 2012 pracoval v Českém rozhlasu, kde začínal v ČRo 3 - Vltavě, následně působil na ČRo 1 - Radiožurnálu. Spolupracoval s TV Nova na sportovním vysílání nebo s TV Prima na pořadu *K věci!*. Od roku 2002 pracuje pro Českou televizi, kde v současnosti uvádí *Události*.

euromat.cz

MARTIN VESELOVSKÝ

Jeho kariéra moderátora započala v roce 1992 v Rádiu Klubu Hlasu Ameriky. V letech 2000 - 2014 pracoval v Českém rozhlasu, kde vystřídal několik pořadů: *Nad věcí, Radioforum* a *Dvacet minut Radiožurnálu*. Působil jako moderátor pořadu *Události, komentáře* na ČT24. V současnosti tvoří s Danielou Drtinovou moderátorskou dvojici projektu DVTV, který vytváří videoobsah pro online deník Aktuálně.cz.

rozhlas.cz

MICHAEL ROZSYPAL

Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na FSV UK. Semestr absolvoval na ULB v Bruselu. Od roku 2009 spolupracoval s Asociací pro mezinárodní otázky, dva roky byl hlavním koordinátorem Pražského studentského summitu a později zodpovídal za vnější vztahy celé organizace. Od roku 2012 působí v Českém rozhlasu, v současnosti je moderátorem ČRo Plus.

PŘIPOMENUTÍ

HARMONOGRAM ROČNÍKU

- III. WORKSHOP 13. PROSINCE
- IV. WORKSHOP 24. LEDNA
- V. WORKSHOP 7. ÚNORA
- KONFERENCE 6. - 9. BŘEZNA

Úhel pohledu

1. Myslíte si, že má v ČR smysl každoročně udělovat státní vyznamenání v takovém počtu jako letos?

Zuzana Konečná
Model NATO

1) Udělování státních vyznamenání by podle mého názoru nemělo probíhat tak plošným způsobem, jako tomu bylo letos. Mělo by se jednat o vyznamenání za hrdinství, za významné činy, které prospěly České republice, činy, které podpořily demokracii a podobně. Osobně bych se skutečně nebála říci, že letos bylo vyznamenání uděleno příliš mnoho. Nemyslím si, že by měla být vyznamenání udělována v takové míře, jako tomu bylo letos, kdy prezident rozdál přes třicet vyznamenání.

2) Může se to zdát jako poněkud kontroverzní rozhodnutí vzhledem k situaci na Blízkém východě, myslím si ale, že jde o důležitý krok a posun ke stabilizaci a obecně lepší situaci v tomto regionu. Přestože palestinské úřady nemají své území ještě plně pod kontrolou, uznání nezávislosti Švédskem by mohlo pomoci v mírových jednáních s Izraelem. Také si myslím, že na území tak poznamenaném ničením, válkami a konflikty, je to zároveň jediná možnost k lepší budoucnosti a posílení sebevědomí Palestinců. Věřím, že se ke Švédsku brzy přidají i další státy.

2. Jak se stavíte k tomu, že Švédsko uznalo Palestinu jako nezávislý stát?

Jan Hruška
Model EU

1) Dle mého názoru není při udělování státních vyznamenání rozhodující jejich počet, ale to, jaké osoby ho obdrží. Pokud se v našem státě objeví větší počet osob, které si za své činy vyznamenání bezpochyby zaslouží, tak v letošním počtu vyznamenání nespátřuji problém. Za problém ovšem považuji, když je institut státního vyznamenání zneužíván k vyjadřování osobních důků prezidenta. Pokud budou státní vyznamenání dostávat osoby, které se nepříčinily o dobro státu, ale pouze se zavděčily prezidentovi, pak bude počet vyznamenaných příliš vysoký za jakýchkoliv okolností.

2) Myslím, že důležité je si především uvědomit, v jakém čase Švédsko Palestinu uznalo jako nezávislý stát. V současné době je situace v Izraeli, a vlastně na celém Blízkém východě, velmi nestabilní. Příkladem jsou přibývajících atentáty proti židovskému obyvatelstvu nebo dočasné uzavření komplexu mešity Al-Aksá na Chrámové hoře, což palestinský vůdce Mohmúd Abbás přirovnal k vyhlášení války. Podle blízkovýchodních expertů je situace v Jeruzalémě nejhorší za několik posledních let. Za těchto okolností by krok Švédska mohl situaci ještě vyostřit. Problém tudíž spátřuji především ve špatném načasování.

Nikola Zálešáková
Model OSN

1) Myslím, že na počtu udělených vyznamenání nezáleží tak hodně jako na výběru vhodných kandidátů. Já osobně nepovažuji letošní výběr za ideální a věřím, že by se jistě našlo mnoho dalších minimálně stejně vhodných, ne-li vhodnějších, kandidátů na tato ocenění. Také mě docela zklamal přístup některých oceněných k těmto vyznamenáním a k ceremoniálu vůbec. Co se počtu týká, nevádí mi, když je vyznamenání více, pokud je pro jejich udělení opravdu dobrý důvod. Kromě toho mi nepřijde příliš smysluplné udělovat vyznamenání in memoriam.

2) Tak tohle je podle mě docela kontroverzní otázka. Já se obecně k uznání Palestiny jako samostatného státu stavím kladně, takže mi tento akt připadá jako další krok správným směrem. Podle mě by osamostatnění Palestiny mohlo přispět k trvalému příměří mezi Izraelci a Palestinci a zlepšit tak situaci na Blízkém východě, na kterém je momentálně sporů a konfliktů na můj vkus až příliš. Uvítala bych, kdyby Česká republika a další západní státy po vzoru Švédska také uznaly Palestinu jako samostatný stát.

OBSAH

2
Hosté II. workshopu

3
Úhel pohledu

4
Téma vydání:
Visí nezávislost medií na provázku?

Soft skills:
Jak se mluví k tukanům

5
Rozhovor:
Vratislav Maňák

6
Model OSN

9
Model NATO

10
Model EU

Doporučujeme:
akce, film, literatura

11
Experience:
Když máš 90 sekund

12
Pád komunismu v projevech:
My nejsme děti!

13
Delegátská přestřelka

Summit Alumni:
Dominik Židek

14
Broader Horizons:
My Duty to Israel

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktor: Michaela Šrámková, tel.: 728 005 323, e-mail: chronicle@amo.cz; **redakce:** Bára Bečvářová, Tereza Haniaková, Vendula Kotyzová, Anežka Majdánková, Tereza Rasochová, Michal Zikmund; **fotografie:** Michal Janata, Tereza Haniaková, Karel Havlík, Eva Prudilová; **technická spolupráce:** Michal Long. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Visí nezávislost médií na provázku?

» pokračování ze str. 1

Očekáváme od nich objektivní a nestranný pohled. I pokud se však oprostíme od jejich závislosti či nezávislosti finanční, stále a vždy budou média závislá na jedné skupině lidí. Ano, jsou to čtenáři. Stejně jako Chronicle je určen primárně

účastníkům Pražského studentského summitu, a tudíž se jeho obsah týká témat, která účastníky zajímají. Stěží by měl úspěch, kdyby obsahoval několikostránkový rozbor fotbalového utkání či informoval o tom, proč byla letos velká úroda hub. I obsah nejvýznamnějších médií je závislý

na tom, co zajímá jejich čtenáře. Většina veřejnosti rozhoduje o tom, o čem budeme a naopak nebudeme číst.

PŘEFILTROVANOU KÁVU, PROSÍM

Mnohým tento stav vyhovuje. Jak kdysi trefně poznamenal americký

herec Will Rogers, „vše, co víme, máme přečteno z novin, a to je dostatečné alibi pro naši ignoranci“. Současné technologie a propojení světa nám poskytují mnohonásobně větší množství informací. Máme jich k dispozici tolik, že jsme jimi zavaleni. Za filtr, který mnohá média samovolně tvoří, je tak řada lidí vděčná. Vlastní myšlení, rozhodování a tvorba názoru občas trochu bolí. Ale i ti, kteří se chtějí zajímat, narazí na problém, který rovněž Will Rogers, byť možná nevědomky, zmínil. A sice, že když se chceme zabývat otázkou závislosti či nezávislosti médií, vycházíme z hlavního informačního zdroje společnosti, kterým jsou právě média. O své nezávislosti nás tak mohou informovat podle své vůle. Média jsou v dnešním světě nejen hlídacím psem demokracie, ale i hlídacím psem sebe samých.

ANEŽKA MAJDÁKOVÁ

blogspot.cz

SOFT SKILLS

Jak se mluví k tukanům

Před mým prvním jednáním mi kdosi poradil, abych si své příspěvky do něj předem sepisovala. Zkusila jsem to a musím potvrdit, že s papírem v ruce se mi skutečně mluvilo lépe. Škoda jen, že moje pečlivě připravené projevy nikdo neposlouchal.

Jednání je dynamická záležitost. Je proto nutné být stále ve střehu, sledovat a především poslouchat ostatní řečníky. Jednání se nezastaví jen proto, že si potřebujete sepsat svůj další projev. Jakmile se přestanete soustředit, riskujete, že vaše řeč bude „mimo mísu“ a mezi lépe mířenými příspěvky okamžitě zapadne. Delegáty, kteří se bůhvíproč vrací k něčemu, co zcela vyčerpávajícím způsobem komentoval předchozí řečník, nebere nikdo vážně a nikdo je ani neposlouchá. Proč by vám taky okolí mělo věnovat pozornost, když vy sami ji nevěnujete? Nemluvě o nebezpečí, že svůj vlastní škrabopis ve stresu ani nepřčtete.

Recept proti nervozitě je ale i tak alespoň na začátku potřeba, vždyť píšou o relativně stresující situaci. Před první přihláškou do diskuze se klepe každý. Na papír v ruce si ale raději vůbec nezvykejte (s vý-

jimkou projevů a stanovisek), je to berlička, které se pak těžko zbavuje, víc brzdí, než pomáhá. Lepší je bavit se s tukany. Pokud totiž nejste zrovna fanoušci Hitchcocka,

nemáte se před nimi čeho bát a je naopak těžké zůstat nervózní. Nejde mi samozřejmě o skutečnou vizualizaci. Tukani jsou spíše heslo proti nervozitě, kterým si připomenete, že svět se kvůli pár přeřeknutím nezboží. Můžete si tukany napsat na okraj stránky s projevem, můžete si je jako mantru opakovat cestou ke stupínku a povzbuzovat se tukany mezi sebou. Naučte se na ně myslet jako na univerzální zdroj úsměvu.

A hlavní výhoda tukanů? Až jednou na ně zapomenete a začnete mluvit k lidem, bývalá nervozita se už nevrátí. Je mnohem těžší vzdát se papíru s pár narychlo naškrábanými řádky. Naučte se raději mluvit bez berliček k tukanům – papír dojde, propiska dopíše, ale odstup, který si vybudujete sami v sobě, vás nikdy nepouští. Tukani mohou být první krok.

BÁRA BEČVÁŘOVÁ

Mantra anglosaských médií je všudypřítomná

» pokračování ze str. 1

A pokud by přinášely i noviny zpracovanější materiály, ničím by se už od časopisu nelišily, kromě papíru, formátu a periodicity.

Nezdá se vám, že se noviny poslední dobou snaží prodej zvýšit tím, že se titulní strany zaplňují více zbulvarizovanými tématy?

Výrazné je to především u Mafrы, respektive Mladé fronty. Pokud tedy mluvíme o grafice titulní strany. Média se ale obecně bulvarizují, to je pravda. Bulvarizace deníků ale není věc, která je nová několik měsíců. A do značné míry stojí proti zmiňovaným backgroundovým informacím, které by prý mohly denní tisk zachránit.

Každá informace má vlastní cenu. Bylo by řešením zpoplatnění zpravodajských serverů, jak to například udělal před nedávnem iHned.cz?

Slovenské Piano ukazuje, že to cesta je, dílčí zpoplatnění navíc v Česku ohlásila i další média. Pořád tady však bude enkláva médií, kde čtenář dostane informace do značné míry zadarmo, nesmíme zapomenout, že internetový obsah nabízejí i média veřejné služby. Co se komerčních titulů týče, zpoplatnění fandím. Aby byla informace dobrá, musí se zaplatit. Je holým nesmyslem myslet si, že všechno můžeme dostat zadarmo, a tady nejde jenom o informace, ale taky o hudbu a filmy.

MÉDIA V RUKOU MOCNÝCH

V současné době je vlastnictví v médiích poněkud kontroverzní téma. Vzniká zde i diskuse o tom, zda by bylo lepší, kdyby média vlastnili čeští nebo zahraniční investoři. Jaký v tom vidíte rozdíl?

Veřejná sféra se dostává do paradoxní situace. Česká republika se zbavila v 90. letech velké části státního majetku a na vlády se za to snažela ostrá kritika, vzorovým příkladem jsou výhrady k prodeji škodovky, rodinného stříbra, německému koncernu Volkswagen. A také výrazná část tuzemských periodik přešla do německých rukou. Nyní sledujeme, jak si jednu z forem českého podnikání, tedy média, berou tuzemští vlastníci zpátky, a opět vůči tomu máme výhrady. Umím si představit, že fungování českých médií pod českým vlastníkem může být

naprosto neproblematické. Ono se však v aktuálních akvizicích ukazuje, že podnikatelským skupinám často nejde primárně o média jako o sféru podnikání, ale jako o nástroj vlivu.

Zkusme mluvit konkrétně ve vazbě na aktivitu Andreje Babiše. Lze o médiích, která vlastní, mluvit jako o nástroji vlivu?

Agrofert se dlouhé roky médiu nezabýval. Teprve ve chvíli, kdy Andrej Babiš vstupoval do vrcholné politiky, se rozhodl koupit tištěná média a následně i rádio. Nasvědčuje to tomu, že nejde primárně o ekonomické, ale o politické a mocenské zájmy.

Domníváte se, že nežli o byznys plán, šlo zde o mocenskou šachovou partii?

Byznys plán tam určitě je. Andrej Babiš se řídí ekonomickou rozvahou. Dobře věděl, do čeho jde, jaký podnik a v jaké finanční situaci kupuje. Je přeci úspěšný podnikatel. Mějme ale na zřeteli, že na ramenou vah, podle kterých se v Agrofertu rozhodovali, dozajista stála i společenská role tisku.

OBJEKTIVITA JAKO LUXUS Zajímá mě váš názor na investigativní žurnalistiku. Domnívám se, že na poli české mediální scény pro ni není dostatečný prostor.

No, je drahá.

Ale společnost ji potřebuje.

Určitě. Představuje jednu ze základních funkcí médií, kontrolu mocných, byť se investigativní žurnalistika, nebo její nejnámější příklady, za poslední roky u nás do značné míry ukazují jako variace na „Vrtěti psem“. Hlavní informační zdroje novinářů totiž častokrát sledují jiné zájmy než informovat veřejnost.

Občas je novinářům vytýkáno, že se už nestaví do role nestranného pozorovatele, ale že se čím dál tím více vymezují názorově i politicky. Je to tak správně?

Je to správně. Novinář by měl mít názor a není na škodu, když konkrétní titul drží nějakou ideovou linku. Zároveň by ale měl umět od svého názoru odstoupit, podívat se na problém z jiné perspektivy.

Zůstávají tak ale stále objektivní?

Objektivita ale přeci neexistuje, je to jen ideál, kterého se snažíme dosáhnout. To, co se v médiích praktikuje jako objektivita, je ve skutečnosti souhrn rutinních praktik, kdy dáte prostor dvěma protichůdným

hlasům, ověřujete informace a myslíte si, že jste s objektivitou vyrovnáni... ale nejste. Mnohem víc je potřeba přemýšlet nad prací s jazykem a aktuálně to ukazuje krize na Ukrajině – proč se o lidech v ulicích Lvova psalo jako o proevropských demonstrantech a o lidech v ulicích Charkova jako o proruských radikálech a separatistech? Zabarvení obou nálepek je výrazně odlišné, a čtenáři dávají jasnou interpretační perspektivu: Straň Západu. Tady objektivita naráží na mentální hranice novináře a na příslušnost k, řekněme, civilizačnímu celku.

RENEZANČNÍ PRVKY?

Vidíte v české žurnalistice i nějaký trend vzhlížení se v zahraničních redakcích?

Fatální. Je to syndrom, mantra anglosaských médií, což do značné míry zkrusluje tuzemskou zpravodajskou agendu. Zejména BBC platí jako nejlepší médium Evropy, ne-li světa, za hlavní inspirační zdroj. Jedním z hlavních a respektovaných informačních zdrojů je rovněž britská agentura Reuters. Jejich zpravodajství má díky tomu exkluzivní přístup do zpravodajství jiných médií v evropském prostoru. Jako by novináři ani nevnímali, že se zpravodajské hodnoty anglosaského světa odlišují od priorit, které by měli mít novináři píšící pro českého čtenáře. Příkladem je přehnaná pozornost věnovaná tématům Blízkého východu. Neříkám, že jsou nezajímavá, naopak – je o nich potřeba referovat. Nicméně míra, ve které ji pokrývají anglosaská média, je podmíněná tím, že Blízký východ byl zájmovou sférou britského impéria. Vazby mezi Londýnem a Bagdádem jsou přeci diametrálně odlišné od vazeb mezi Bagdádem a Prahou. Svou rubrikou Střední Evropa se to teď snaží napravit Reportér, za což mu z celého srdce děkuji. V českých médiích chybí zpravodajství z našich sousedních zemí, což se týká hlavně Slovenska, kde je to ještě specifitější, protože jsme roky tvořili společný stát. Lidé v pohraničí přicházejí s našimi sousedy do každodenního kontaktu, tak proč jim neříct, co se na Slovensku zrovna děje? Je přeci absurdní vědět, o čem se rozhoduje v Ankaře a Teheránu, a nemít tušení, o řeší Bratislava. Týká se to ale i Polska, Rakouska a paradoxně i Německa.

Reálnou cestou je tedy například spolupráce mezi českým a polským týdníkem?

Mohla by být. Nevím, jestli se o to někdo už pokoušel, co se Polska týče. Ale Belmondo, měsíčník, který rok vydávala Economia, standardně přebíral texty ze Spiegelu, stejně jako přebírá Respekt texty z Economistu, byť se jednalo o texty více nadčasové.

Nedá se na tuto situaci ale podívat z jiného pohledu? Hodně se psalo o událostech na Ukrajině, ve stejnou dobu se ale odehrávaly boje ve Venezuele a v českých médiích o tom nebyla jediná zmínka. Neříkáme si právě naopak, že co je nám moc vzdálené, to nás nezajímá?

Do značné míry máte pravdu. Někde by se to objevit mělo, otázka je v jakém rozsahu, protože publikum, které si takovou zprávu přečte, nebude veliké. Navíc zde hrají roli proměnné, kterým se říká zpravodajské hodnoty, to znamená atributy, na jejichž základech novináři vybírají zprávy, jednou z nich je geopolitický význam a zeměpisná blízkost. Pro českého čtenáře je u Venezuely obojí zanedbatelné.

Co se týče nových trendů současné české žurnalistiky, je tady zbrusu nový Reportér, který funguje pár měsíců anebo trend tabletových médií. Jak konkrétně se média novodobě přetvářejí?

To jsou vlastně tři oblasti – čtečky, tzv. dobré čtení a úprk z deníků. Úprk z deníků je dán zmiňovanými špatnými vyhlídkami denního tisku a umocňuje ho oligarchizace médií – to vysvětluje, proč vznikají nové projekty jako Echo, Reportér nebo Téma. To, co nazývám „dobré čtení“ je druhý trend, kdy můžeme sledovat snahu v přeměře informací a ve zpravodajském tsunami, které se na publikum valí, poskytnout čtenáři informaci zasazenou do souvislosti. Ba co víc, informací, která je autorsky zpracovaná takovým způsobem, že má šanci překonat delší časový úsek, že alespoň z části popře to rčení – nic není starší než včerejší noviny – že se k ní díky kvalitě zpracování můžete vrátit i po půl roce. Co se týče tabletových médií, fandím jim. Doufám, že se co nevidět na trhu objeví e-paper, čtečka, která se dá ohnout. To je možná ten vysněný prostor, kde ještě mohou noviny ve větší míře přežít.

TEREZA HANIAKOVÁ
MICHAELA ŠRÁMKOVÁ

Rada bezpečnosti – UNSC

Prvním krokem na cestě úspěšného delegáta je bezpochyby úvodní přípravné setkání. A právě tím bylo i pro naše delegáty minulé přípravné setkání, které jim přineslo jak mnoho odpovědí, tak i mnoho nových otázek.

OD ZAČÁTKU NAPLNO

V Radě bezpečnosti víme, že není čas ztrácet čas, a proto byl náš program nabitý již od prvních chvil. Po úvodním přivítání následovala spíše vzdělávací část, ve které se delegáty dozvěděli, jakým způso-

bem funguje reálná UNSC i jaké jsou zásady schopného a úspěšného delegáta (v našem případě dokonce velvyslance). Dále přišla na řadu přednáška o aktuálním tématu, o Islámském státu. Ta vyvolala mezi delegáty množství dalších dotazů. Doufáme, že se podobné nadšení projeví i například při zpracovávání

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Anexe Krymského poloostrova
- Přednáška o jednacím řádu
- Jednání: Islámský stát

stanovisek. Na závěr odpoledního programu se aktivity museli chopit sami delegáty, a to v zálučné hře „Případ odporného udavače“, v které mohli obstát pouze v případě, že zapojili analytické myšlení a vyjednávací schopnosti. Velmi dobře si přitom počínali zejména delegáty Spojených států, Lucemburska a Jordánska.

ZPOMALOVAT NEBUDEME

Jestliže na úvodním přípravném setkání mohli být delegáty spíše pasivní, nyní už bude ležet velká část

činnosti právě na jejich bedrech. Již na úvod odpoledního programu je bude čekat smršť aktivit, která je donutí prověřit své schopnosti rychlého uvažování a bryskních odpovědí, stejně jako schopnost strhnout přítomné svým emotivním projevem.

Delegáty se dočkají i přednášky o dalším bodu agendy, tentokrát opět k navýsost aktuálnímu tématu - anexi Krymského poloostrova. A svou nedočkavost pak budou moci uhasit při prvním skutečném jednání, které se bude věnovat prvnímu bodu agendy, tedy otázce Islámského státu. Ještě předtím se však delegáty seznámí s první částí přednášky o jednacím řádu, aby mohli při následném jednání využít všechny jeho možnosti, a zjistí, že jednacím řád je dobrý sluha, ale zlý pán.

Není toho málo, co velvyslance letošní Rady bezpečnosti čeká. Ale výzvam je třeba postavit se zpříma a čelem. A není pochyb o tom, že naši delegáty nic jiného rozhodně nemají v plánu.

DOMINIK PRESL

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

Ani jsme se nenadáli a první workshop XX. ročníku je úspěšně za námi. Pro mnoho delegátů to byla naprosto nová zkušenost, před zkušenějšími kolegy se však nenechali zahanbit, a do nového ročníku se tak všichni vrhli s patřičnou vervou.

OHLÉDNUTÍ ZA PRVNÍM WORKSHOPEM

Delegáty byli na začátku seznámeni se svým orgánem. Jak doufáme, získali díky tomu nové poznatky a vytříbili si své dosavadní znalosti o historii a činnosti ECOSOC.

Hned poté bylo na programu jedno z klíčových témat celé OSN – Rozvojové cíle tisíciletí, které budou delegáty ECOSOC provázet celým letošním ročníkem. V rámci ekonomického okénka jsme se seznámili s několika základními poznatky o poptávce a nabídce a jejich vzájemném vztahu. Poté jsme si osvětlili, jak fungují základní principy jednacím řádu, který si už dnes vyzkoušíme při prvním jednání. Část orgánového

programu proběhla ve skupinkách tzv. regionech, které dávají delegátům jedinečnou možnost vyzkoušet si v menší kolektivě vyjednávání a zároveň i získat podporu pro své návrhy. Představili jsme si první bod agendy, který se zabývá velmi aktuálním tématem urbanizace.

Při aktivitě s názvem Bludiště si delegáty otestovali své znalosti

z historie, geografie a dalších oblastí. Velmi dobře znalostmi vybavený se takto ukázal delegát Vietnamu. Touto aktivitou byl první workshop za námi a nutno dodat, že se nesl v klidné a především uvolněné atmosféře. Důraz byl kladen především na předání co nejvíce potřebných informací, které budou delegáty využívat po celý rok.

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Seznámení s jednacím řádem
- Jednání: urbanizace
- Boj proti AIDS/HIV, malárii a dalším nemocem
- Ekonomické okénko

A CO BUDE DÁL?

Nyní už jsme všichni ve víru druhého workshopu. Soustředít se budeme především na průběh jednání. Čeká nás seznámení s jednacím řádem a hned po této nezbytné trošce teorie delegáty dostanou příležitost vyzkoušet si vše v praxi v rámci jednání na téma prvního bodu agendy. Během něj jistě využijí připravená stanoviska. Dále samozřejmě nebude chybět ani úvod k druhému bodu agendy, kterým je boj proti AIDS/HIV, malárii a dalším nemocem. Na pořadu dne bude i ekonomické okénko a další vzdělávací aktivity. Doufáme, že si tento workshop všichni užijí ještě více než ten předchozí.

KRYŠTOF MÍŠEK

Rada pro lidská práva – HRC

Příchod listopadu neznamenal nic menšího než první setkání delegátů HRC v rámci jubilejního XX. ročníku Pražského studentského summitu. Brzké sobotní vstávání bylo snad zapomenuto díky informacemi nabitému programu. A ačkoliv se dny budou stále zkracovat, předsednictvo HRC vřele doporučuje: dopřejte si brzké sobotní vstávání alespoň jednou měsíčně!

PRVNÍ WORKSHOP, JAKÝ BYL.

V úvodu jsme se seznámili mezi sebou navzájem díky hře „Já jsem on“. Při ní delegáti nejednou prozradili peprné historiky z dětství, které nám polechtaly bránice. Díky skvělému zapojení všech delegátů se v HRC vytvořila přátelská a uvolněná atmosféra, která už do konce workshopu nezmizela. Za to patří všem delegátům díky. Po seznámení následovalo představení samotného orgánu, jeho činnosti a také naší patronky. Je nám velkou ctí, že pro XX. ročník Summitu udělila HRC svou patronaci Taťana Fischerová.

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Pracovní podmínky žen
- Host
- Přednáška o jednacím řádu

Na programu samozřejmě nemohla chybět lidská práva. Delegáti měli možnost poprvé se tohoto tématu dotknout už v rámci lidsko-právního binga, při němž jsme zjistili, co nám lidská práva evokují. Poté přišla na řadu přednáška o dějinách myšlení o lidských právech. Od Aristotela a práva podle přirozenosti jsme se dostali až k ideologickému trojúhelníku a pojetí lidských práv dnes.

DRUHÝ WORKSHOP A JAKÝ BUDE?

Druhému přípravnému setkání budou ze začátku na půdě HRC vévodit především ženy. Představíme si totiž první bod agendy s názvem Pracovní podmínky žen ve světě z pohledu lidských práv. Dále mezi námi přivítáme hosta, který svým

příspěvkem tematicky naváže na bod agendy a poví nám více o feminizmu.

Pokračovat budeme přednáškou o jednacím řádu, která napoví, jak bude vypadat jednání na půdě HRC a jak se v něm neztratit. Dobrý delegát se totiž bez znalosti jednacího řádu neobejde. A bez čeho si už vůbec neporadí, je dobrá znalost po-

stojí zastupovaného státu k jednotlivým bodům agendy. Představíme si také dalšího důležitého pomocníka pro jednání - stanovisko. Na druhém workshopu toho tedy stihneme ještě více než na tom prvním a zbývá jen doufat, že vše opět proběhne v přátelské atmosféře.

MATĚJ KŘEPINSKÝ

Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost – DISEC

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Mezinárodní právo
- Rozvoj a odzbrojení
- Jednací řád, psaní projevů
- Jednání: autonomní zbraňové systémy

Dalo by se očekávat, že první workshop bude v tak velkém orgánu, jakým je DISEC, převážně seznamovací. Opak byl však pravdou. Všichni přítomní delegáti se zapojili už při první aktivitě a víceméně úspěšně směňovali virus Eboly za příruční granáty či se snažili sehnat dostatečnou zásobu příručky Terrorism for Dummies. Hned po představení DISEC, coby orgánu zabývajícího se odzbrojením, jsme si paradoxně mohli vychutnat atmosféru burzy zbraní, a to během hry Teroristi.

Velkou pochvalu si zaslouží hlavně ti delegáti, kteří se Summitu účastní poprvé. Během aktivity zaměřené na rychlost a přesnost vyhledávání informací se totiž právě nováčkům podařilo spolupracovat a „googlit“ tak dobře, že správně zodpověděli všechny zadané otázky. Následná příprava na budoucí jednání spočívala ve vysvětlení účelu a formy psaných stanovisek. Probrat jsme zvládli i postavení robotů v armádě a nutno podotknout, že někteří delegáti se v této oblasti už teď dobře orientují.

BRZY A PŘECE PŘIPRAVEN
Znalosti načerpané na prvním workshopu byly zúročeny už při psaní stanovisek reprezentovaných států. Tento náročný úkol delegáti zvládli i přes relativně krátký časový úsek, který mezi workshopy byl. Díky domácí přípravě bude tak dnes prostor zaměřit se na veřejné vystupování, procedurální pravidla a odborné znalosti. Odpoledne zahájíme přednáškou o mezinárodním právu, během které se pozornost zaměří i na záludnosti jednání na půdě mezinárodní orga-

nizace. Program pak plynule přejde do další přednášky, tentokrát o odzbrojení a rozvoji, tedy jedné ze základních oblastí působnosti DISEC.

Abychom se připravili na závěrečné jednání, zrekapitulujeme si nejčastější chyby v předložených stanoviscích a dojde i na tipy pro psaní projevů. Abychom mohli všechny získané poznatky a dovednosti použít při jednání, vysvětlíme si i základní principy jednacího řádu. Tím ale veškerá teorie skončí a konečně budeme moct přejít k samotnému jednání. Tématem bude otázka autonomních zbraňových systémů. Mohou činit rozhodnutí? Kdo nese zodpovědnost za jejich oběti? Víc se možná dozvíme už dnes!

VERONIKA SMĚLÁ

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Máme za sebou sice teprve první workshop, ale již nyní je jasné, že se bude jednat o skvělý ročník. Delegáti totiž hned na začátku projeví aktivitu a velké zaujetí pro věc. Snaha zlepšovat své schopnosti a jedním na půdě UNESCO měnit svět k lepšímu je tedy jistě neopustí ani na druhém přípravném setkání.

ŠKATULATA, HEJBĚJTE SE!

Hned po představení předsednictva následoval program v regionech. Někteří delegáti se ještě nestihli ani rozkoukat a už se po nich požadoval jejich názor na aktuální světové události. V evropském regionu se debatovalo například o problému nelegální imigrace, svojí argumentací se obzvláště vyznamenal delegát Lucemburska. V asijském regionu byl pak velmi aktivní delegát Jordánska při diskusi o syrské válce. Následovala variace na oblíbenou hru, při níž se delegáti na základě zadaného kritéria řadili do skupinek. V rámci této aktivity si tak například mohly

bývalé koloniální velmoci pohledět zpříma do očí se státy, které kdysi kolonizovaly.

Stěžejním bodem orgánového programu byla přednáška o prvním bodu agendy. Ještě před tím se však delegáti seznámili s tématem pomocí argumentační hry „Tři příběhy“. Již během ní se rozvířila debata a delegáti zůstali aktivní i během přednášky. Nejen argumentační přestřelka započatá delegátem USA tak naznačuje, že budoucí jednání budou doslova plamenná.

KLONOVAT, ČI NEKLONOVAT?

Dnes nás čeká přednáška k dalšímu bodu agendy a také krátké poučení o jednacím řádu. Při něm se delegáti seznámí se základní technikou jednání. Větší část odpoledne však bude věnována jejich aktivnímu zapojení. Ve skupinách budou moci pilovat své argumentační schopnosti a vrcholem workshopu bude první jednání na téma nové eugeniky. Zde delegáti zúročí všechny informace, které získali na prvním

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Revize mezinárodních úmluv týkajících se autorského práva
- Jak na jednacím řádu, část I.
- Jednání: nová eugenika

workshopu či při psaní stanovisek, a poprvé si naostro vyzkouší, jaké to je, obhajovat zájmy své země před celým plénem UNESCO.

ANNA GANTNEROVÁ

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Externalita aneb proč je výhodné jednat
- Udržitelný rozvoj měst
- Představení jednacím řádu
- Jednání: primární zdroje energie

První jednání největšího orgánu letošního ročníku Summitu se neslo v duchu představování. Postupně jsme představili předsednictvo i UNEP samotný. Pozornost byla také věnována ústřednímu tématu celého ročníku – globálnímu změně klimatu. Pokračovalo se prvním

bodem agendy a končili jsme povídáním o přípravě stanovisek.

ŽIVOT JE HRA

Ačkoli nikdo nedokázal ve vědomostní soutěži uhodnout, že robot Vall- I je endemitem, s vědomostním kvízem se všichni poprali až nečekaně dobře, ba dokonce se nezalekli ani cizího jazyka v řadách předsednictva. Dozvěděli jsme se také, kdo má jaký oblíbený film, z jak vzdálených koutů republiky jsme se do Prahy sjeli i čím chceme jednou být. Při soutěži, kdy měl být popisován stát třemi slovy tak, aby zamýšlený stát uhodl právě jeden člověk, vynikl delegát Burkiny Faso. Ten uvedený stát popsal velmi šikovně slovy: „jeden z vás“.

ROPA A SPOL.

Dále jsme se seznámili s problematikou primárních zdrojů energie. Všichni si odnesli, že bez fosilních paliv se v tuto chvíli neobejdeme a že neexistuje jednoznačně nejlepší zdroj energie. Zkrátka každý ze současných zdrojů má velká pro i proti a v konečném důsledku by každý stát

měl strategicky vytvářet energetický mix v návaznosti na své zdroje surovin. Dále by státy měly vzít v potaz své předpoklady dané surovinou využívat. Tyto strategie by měly sloužit i k tomu, aby nedocházelo k nečekaným problémům s energetikou.

MĚSTA V CENTRU DĚNÍ

Na dalším setkání přijde na pořad agenda udržitelného rozvoje měst. Dozvíme se, co to znamená urbanizace, územní plánování a jak s nimi třeba souvisí primární zdroje energie, o nichž se mluvilo na minulém workshopu. Pozornost bude také věnována otázce, proč vůbec mezinárodní jednání existuje a k čemu slouží. Dále se seznámíme s jednacím řádem a naučíme se, jak ho správně použít ve svůj prospěch. To si ostatně následně prakticky vyzkoušíme na simulovaném jednání. Věříme, že i když velká většina je na Summitu úplně poprvé, na kvalitě jednání to nebude v žádném případě znát.

JOSEF KUČERA

Světová obchodní organizace – WTO

Předsednictvo WTO dosáhlo konsenzu, že první workshop se opravdu vydařil! Hned po úvodním seznámení přišla lehce odborná hra „WTO kufi“. Ukázalo se, že ministři přípravu na první setkání nepodcenili

a dokázali, že se v ekonomických pojmech dobře orientují. Velmi dobře spolupracovali v týmech, nestyděli se nahlas mluvit a otevřeně komunikovali s předsednictvem. Že by se blýskalo na skvělou spolupráci?

TSUNAMI INFORMACÍ

První workshop je tradičně velmi náročný, co se informací týče. Jejich přival započala přednáška o teorii mezinárodního obchodu v historickém kontextu, pokračovali jsme mírně odlehčenou přednáškou o WTO. Následně přišly ryze praktické informace o stanoviscích, informačních zdrojích a základech e-mailové komunikace. V poslední části jsme lehce natukli problematiku domácích subvencí v zemědělství, což je hlavní téma našeho dalšího setkání. Nicméně ministři udrželi pozornost až do samého konce, za což jim patří velké díky. Speciálně bychom vyzdvihli aktivitu ministrů Filipín, USA a Ukrajiny.

NA CO SE TĚŠÍME?

Na druhém workshopu si shrneme naše poznatky o domácích subvencích v zemědělství a vyhodnotíme stanoviska. Svou návštěvou nás poctí samotný zakladatel simulace WTO na Pražském studentském summitu, Jan Walter, dlouholetá „ženevská spojka“, a hlavně 2. tajemník

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Vyhodnocení stanovisek
- Host: Jan Walter
- Jednání: subvence v zemědělství
- Liberalizace obchodu zeleným zbožím

úseku Světové obchodní organizace Stálé mise ČR v Ženevě. Můžeme se těšit na zajímavou přednášku a navazující diskuzi o aktuální situaci ve WTO, dovíme se něco zajímavého o tzv. Balijském balíčku a vůbec o roli zemědělství ve WTO.

V další části se ministři seznámí se základy jednacího řádu, který je bude provázet celým ročníkem. No a není nic lepšího než si rovnou po přednášce na vlastní kůži vyzkoušet základní instituty jednacího řádu při jednání o prvním bodu agendy. S blížícím se koncem workshopu si poslechneme trailer k dalšímu bodu agendy, kterým je liberalizace obchodu zeleným zbožím.

PETRA MACKŮ

Model NATO

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Focus: future of NATO
- Working groups' session
- How to deal with resources
- Diplomatic English

During the last workshop we all have introduced ourselves and had a lot of fun while playing the Human Bingo, war version of Abigail or the Aliens game. To the more serious business, the delegates were also given a lecture on NATO and its geopo-

litical context. We really want to appreciate especially the work of the delegates of Hungary, Poland, USA, Germany and Croatia who have been really active and well debating. Good job!

MORE FOCUS

At first, we will jump to the program through working groups to practice your argumentation skills and present your knowledge. This year, just as the last year, we aim to offer you more. That is the reason why we continue with the concept

of standpoints. The Chairs will present to the delegates how to write a proper standpoint with its characteristics and explain why it is useful. Through standpoints the delegates will be able to learn researching and find out necessary information about the represented states. And because we want to help the delegates with that, we will spend some time presenting how to work with information, which are the best, where to find them and how to verify their reliability. We are sure that it will be valuable especially for

academic writing and essays.

ELEMENTS OF ELOQUENCE
We will also have a look at Diplomatic English to be speaking like a real Lords and Ladies of Downton Abbey. It might be a little harsh in the beginning but we are sure that eventually all the delegates are going to discover the charm of the perfect phrase.

LISTEN AND SPEAK

We will continue with a lecture on the Future of NATO, which is now being questioned a lot as NATO can either go back to its original role as a regressive power against Russia or expand as a protector of stability even outside of Europe. The delegates' turn will be after the lecture, when we will want to see a lively and rational debate on what the delegates think the future role of NATO in the 21st century should be.

We hope you all enjoy the programme of this workshop and see you in the next one!

JITKA RICHTEROVÁ

Model EU

Již první listopadové setkání ukázalo, že všichni účastníci, kteří se dokázali prodrat trnitým houštím přijímacího řízení, jsou skvělí, a že v Modelu EU se tak letos máme na co těšit. Příjemná atmosféra, kvalitní příspěvky a reakce – to jsou jedny z mnoha symbolů úvodního odpoledne, kterému by se dalo vytknout snad jen osm prázdných židlí. Ale jsme si jisti, že celková účast na příštích workshopech již pouze poroste.

MALÉ OHLÉDNUTÍ ANEB BYLO NEBYLO...

Nezbytné představovací a seznamovací kejkle si účastníci odbyli prostřednictvím nevinné hry, která, doufáme, nepatřila na kompost nudných aktivit, jakých se občas musíme z povinnosti účastnit. Cílem hry bylo skrze obrázky v prezentaci poznat svůj vlastní stát. Dalším vodítkem mohla být státní hymna, jež každý obrázek podbarvovala. Hudební skupina ABBA či starý dobrý warburg nebyly pro naše delegáty příliš velkým oříškem, nicméně na-

příklad lotyšská oslava letního slunovratu dokázala kdekomu udělat v hlavě pořádný (maďarský) guláš. Hra v každém případě ukázala, že většina účastníků se v symbolech a kultuře své země orientuje více než bravurně.

Po důvěrném seznámení s jednacím řádem se ministři i ministryně pustili do cvičného jednání, jehož tématem byly sankce vůči Rusku. Hlavním motivem rétoricky výtříbených projevů se stala postava hrdinného benátského zemědělnice a jeho pocity po eventuálním přesídlení k Baltu či na východní Ukra-

PROGRAM II. WORKSHOPU

- Projevy delegátů
- Informační zdroje
- Argumentační hra
- Jednání

jinu. S jednáním, na které se vlastně nebylo možné předem připravit, se všichni delegáti vypořádali se ctí. Mnozí aktivně vystupovali a věcně reagovali, ovšem je třeba zmínit skvělé výkony zástupců Švédska, Litvy, Nizozemska a Itálie. Těšíme se, co přinesou další cvičná jednání,

a doufáme, že nasazení a výkony všech účastníků se budou i nadále zlepšovat!

CO PŘINESE CECÍLIE?

Hlavním chodem druhého workshopu budou orgánové projevy delegátů, jako příloha nás čeká přednáška o informačních zdrojích kořeněná drobnou komunikační hrou. A zákusek? Samozřejmě zkušební jednání a mnoho dalšího, tak doufáme, že všem bude chutnat.

JAKUB MAZANEC

DOPORUČUJEME

AKCE

V duchu nedávných oslav 25. výročí Sametové revoluce se nese i mnoho teprve chystaných akcí. V Karolinu je od 17. listopadu otevřena **výstava „Listopady“**. Připomíná nám nejen rok 1989, ale i události, které se staly o 50 let dříve a od nichž se datuje počátek tohoto studentského svátku. Součástí výstavy jsou kromě fotografií i dobové záznamy rozhlasového a televizního vysílání.

Městská knihovna v Praze pořádá 11. prosince veřejnou projekci **dokumentu Pojízdná knihovna**. Jedná se o zakončení akce Rok v pohybu, která oslavovala 75 let fungování bibliobusů v Praze. Dáte-li přednost diskusi před filmem, doporučíme vám **seminář** nesoucí název **„Rule of Law in New EU States and the Impact of the European Union“**, který se koná 28. listopadu v rámci projektu BRIDGE ve spolupráci s Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy. Registrace nutná.

FILM

JÁ JSEM LID (FRANCIE, 2014, REŽIE: ANNA ROUSSILLON)

Egypt, leden 2011. Káhira vše pod náporem desetitisíců protestujících. Vyhrocené události z náměstí Tahrír se ale k chudým vesničanům na jihu dostávají pouze zprostředkovaně, sledují je na televizních obrazovkách a v denním tisku. Právě z jejich perspektivy zachycuje dokument politické změny v Egyptě – od svržení prezidenta Mubaraka po zvolení Muhammada Mursího. Výpovědi vesničanů jsou plné zklamání a nesplněných nadějí, i přes tyto bouřlivé události se v jejich životech pramálo změnilo.

Francouzský snímek režisérky s egyptskými kořeny, Anny Roussillon, získal na letošním ročníku Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě hlavní cenu v soutěži světových dokumentů Opus Bonum. Porotci ocenili především svěží způsob, jakým se podařilo zachytit dobu arabského jara skrze všední život rolníků, vzdálených od centra revolučního dění.

LITERATURA

IZRAEL A PALESTINA MAREK ČEJKA

Konflikt mezi Izraelci a Palestinci je aktuální v podstatě neustále a v letošním roce to platí obzvláště: v létě zuřila mezi Izraelem a Hamásem otevřená válka; nyní lze očekávat tvrdou ideovou válku v Evropě, neboť Švédsko uznalo Palestinu jako stát a nová evropská „ministřyně zahraničí“ Federica Mogherini se jasně postavila za palestinskou nezávislost. Snad žádný jiný světový konflikt není zatížen takovou mírou ideologického balastu. Účastníci Summitu by se ale neměli spokojit s emotivními výkřiky, a proto jim lze doporučit knihu Marka Čejky Izrael a Palestina. Jedná se o první původní českou publikaci na dané téma – Čejka v Izraeli i studoval – a vyznačuje se jak čtivostí a přehledností, tak velmi poctivou snahou o objektivnost a poznání skutečné motivace aktérů namísto obvyklého „Jsou to prostě teroristi!“ či „Jsou to prostě si-onisti!“.

Když máš 90 sekund

Ještě než lidé opustí kryt, volají příbuzným, že jsou v pořádku. O útoku totiž díky mobilní aplikaci většina z nich ví.

Můj soused vyskakuje ze své židle a utíká kamsi pryč. Ze všech rohů vybíhají muži z ochranky a zběsile mávají rukama, aby dirigovali onu děsivou němohru. Odhazují sluchátka a utíkám za ostatními. Všichni dobře vědí, o co se jedná. Hamas před třemi dny všechny turisty varoval před tím, aby se zdržovali na letišti v Tel Avivu. Plánuje ho totiž zničit..

LADISLAV ZIBURA

Student žurnalistiky na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně. V srpnu letošního roku podnikl čtyřicetidenní pěší pouť po Turecku a Izraeli.

Netuším, jak je kryt daleko, sprintuji. Poplach jsem zaznamenal mezi posledními, všichni jsou přede mnou. Konečně doháním ke vstupu do krytu. Je před ním dlouhá fronta. Do dopadu rakety zbývá maximálně 60 sekund.

Není pochyb o tom, kdo je Izraelec a kdo turista. Turisté se cpou dopředu se svými kufry. Izraelci spořádaně postupují v řadě. Až když stokilový muž v armádní uniformě zakřičí „No luggage inside!“, všichni konečně zavazadla odkládají na stranu.

OHŇOSTROJ ZA 100 TISÍC DOLARŮ

Do dopadu zbývá asi 30 sekund a já se dostávám na vnitřní schodiště, které slouží jako kryt. Opravdu by to dopad rakety vydrželo? Opírám se o zeď a čekám. Dochází mi ta skutečnost, že se mě někdo právě snaží zabít. Iron Dome prý sestřelí 99 % raket. Strach ale statistika nezajímá. Očekávám výbuch, ať už ze zasažené budovy nebo sestřelené rakety. Žádný ale nepřichází, i když 90 vteřin od začátku poplachu už určitě minulo.

„Both rockets down, you can leave the shelter,“ oznamuje náhle security guy. „And the 100 000 \$ fireworks show’s over,“ dodává. Jdu se nadechnout ven a přemýšlím nad tím, co jsem za posledních 10 dní v Izraeli prožil.

Prošel jsem celý sever Izraele a dva dny strávil na Západním břehu. Několikrát jsem přespál u Palestinců

doma, přes den se dlouhé hodiny bavil s Izraelci. Celou dobu mě udivovalo, že ani na jedné straně nepocítí uji skutečnou nenávisť. „Je to válka, tu dělají politici,“ slýchal jsem nejčastěji.

Skutečná atmosféra v Izraeli je atmosférou strachu. Přes šedesát let tam děti vyrůstají v prakticky nepřetržité válce. Rodí se do země, kterou většina sousedů přísahala zničit. V osmnácti je čekají dva roky vojenského výcviku – pokud jsou to ženy. Muži slouží ve zbraní ještě o rok déle.

BEZMOC A ZBRANĚ

A není to jen obyčejná vojna. Jsou to přípravy na to, kdo zaútočí tentokrát. A jejich rodiče jim dobře rozumí. Každý den totiž řada z nich čeká, zda přiletí raketa. Když mají tu smůlu a žijí poblíž Gazy, mají na útěk do krytu 15 sekund.

Za posledních 40 dní jsem pěšky ušel 1400 kilometrů napříč Tureckem a Izraelem. Lidé na mě z různých důvodů několikrát namířili zbraní, málem mě postřelili na oslavách konce Ramadánu, prakticky každý den mě málem pokousal pes, polovinu nocí jsem strávil venku. Skutečný strach jsem ale pocítil až 23. srpna v 11 hodin večer v krytu na letišti v Tel Avivu.

Můžeme se znepokojovat nad nezaměstnaností, stěžovat si na výši své mzdy a kritizovat úroveň vzdělání. Ale přesto máme tu nejdůležitější věc, která stamilionům lidí na celém světě chybí. Žijeme v míru.

LADISLAV ZIBURA

Doprovodné akce

MODY DEMOKRACIE

Ve spolupráci s Centrem současného umění DOX si vás dovoluujeme pozvat na doprovodnou akci, která proběhne 21. prosince.

„Zažíváme v posledních letech ústup demokracie? Dochází po dlouhodobém šíření demokracie k opačnému vývoji? Výstava Mody demokracie vychází z přesvědčení, že už samotné postavení této otázky je formou účasti, zájmu a péče, bez nichž demokracie nemůže dlouhodobě fungovat. Výstava stojí na myšlence, že další vývoj demokracie i její samotné přežití v globálním světě závisí na vzájemném respektu sdílených hodnot i odlišných kulturních tradic v regionech, národních státech i v mezinárodním společenství.“

(zdroj: www.dox.cz)

My nejsme děti!

tyden.cz

Zítřka tomu bude 25 let od chvíle, kdy tajemník pražského Městského výboru KSČ Miroslav Štěpán vystoupil před stávkujícími dělníky v ČKD s řečí, od níž si snad sliboval uklidnění situace. Papalášská delegitimizace studentů, kteří před několika dny revoluci odstartovali (patnáctileté děti přeci nikde nerozhodují o prezidentovi), mu však vynesla jen posměch a projev byl po třech minutách ukončen.

Projevy byly typickou kulisou komunistické vlády v Československu, jejich vážnost však v zásadě klesala. Gottwaldovo „Právě jsem se vrátil z Hradu!“ zní nad našimi dějinami jako děsivé memento, stejně Urválkovo „Nechť váš rozsudek dopadne jako železná pěst!“. Na samém konci režimu už ale jeho představitelé byli často spíše směšnější – příkladem budiž jak Jakešův projev z Červeného Hrádku („To není jednoduchý proces, ta přestavba [přestrojka], není. To je proces, bych řekl, ve kterém se ne každý dost vyzná.“), tak Štěpánovo faux-pas v ČKD, které si tímto článkem připomínáme.

V minulém díle jsme Evropu opustili ve chvíli, kdy už polská Solidarity ovládala znovuobnovený Senát, Východoněmci emigrovali do SRN přes otevřené maďarsko-rakouské hranice, Imre Nágy se dočkal rehabilitace a důstojného pohřbu, dva milióny Pobalťanů protestovaly šestisetkilometrovým živým řetězem proti okupaci svých zemí a Československo zatím tisklo bankovky s Gottwaldem. KSČ tento vývoj neviděla právě ráda a Rudé právo, její ústřední tiskový orgán, reformní proces v okolních zemích snaživě hanilo, nebo o něm pro jistotu téměř úplně mlčelo.

V roce 1989 ještě zastávali vysoké posty ve straně a státě (státostraně) lidé, které dostala k moci sovětská okupace. Byl to především Gustáv Husák, symbol normalizace: do čela

strany se dostal v roce 1969 po Alexandru Dubčekovi a v letech 1975–1987 v sobě spojoval nejvyšší státní i stranickou funkci. O této neradostné době bylo napsáno mnoho, připomeňme si krásnou definici Milana Kundery: byla to prý epocha organizovaného zapomnění, zapomnění na dějiny, na tradiční vzdělanost, na nevhodné knihy a nevhodné lidi, které bylo v případě potřeby i možné vymazat z fotografií, ale i na skutečné umění a zejména hudbu, hudbu paměti, hudbu, která pokládá otázky – v protikladu k populární hudbě socialismu, hudbě bez paměti, „hudbě po posledním zamyšlení“, hudbě, která se spokojí s „prostým souhlasem s bytím [člověka]“, hudbě, „v níž jsou navždy pohřbeny kosti z Beethovena i z Ellingtona, prach z Palestriny i z Schönberga“. Proto také prý tolik záleželo Husákovi na tom, aby se z emigrace vrátil Karel Gott – ale vraťme se do poněkud nižších sfér.

V lednu 1989 byly potlačeny protesty při příležitosti 20. výročí smrti Jana Palacha (šlo o tzv. Palachův týden) a země se vrátila k relativnímu klidu. Skupiny disidentů byly malé a navzájem málo koordinované (ostatně monarchistické České děti by se asi těžko shodly s reformně-komunistickou Obrodou), se zmíněnou polskou Solidarity se skupina signatářů Charty 77 nemohla velikostí a vlivem srovnávat. Převrat tak začal

poměrně nenápadně. V pátek 17. listopadu se sešli na pražském Albertově vysokoškolští studenti (StB odhadla jejich počet asi na 15 tisíc), aby si připomněli uzavření českých univerzit před 50 lety. Po skončení akce se malá část přítomných oddělila a za vyvolávání protirežimních hesel se vydala na Václavské náměstí. Agent StB Ludvík Zifčák, vydávaje se za studenta, průvod odklonil z nábržší na Národní třídu, kde jej bylo lehké zastavit a zpacifikovat. Brutální zásah vyvolal následující den vlnu nevole zejména mezi studenty a umělci. V neděli bylo ustaveno Občanské fórum, načež poprvé jednalo s premiérem Ladislavem Adamcem. Stranické špičky se začaly situací pořádně zabývat až v pondělí, kdy už byla míra aktivizace společnosti velká. Nicméně ještě v úterý dostaly Lidové milice rozkaz, aby se stahovaly do Prahy. Dnes není jisté, kdo rozkaz vydal a zda v tu chvíli plánoval scénář z náměstí Nebeského klidu; jisté je, že ještě v noci na středu ÚV KSČ rozkaz odvolalo. Ve středu se po celé republice scházely desetitisíce lidí, v Praze odhadem asi 200 tisíc. Ve čtvrtek pak vláda odmítla návrh ministra obrany na vojenské potlačení protestů. Československé vedení už nemělo podporu Moskvy a výsledek brutálního zásahu by byl nejistý. Na konci prvního týdne tak bylo de facto rozhodnuto o pádu režimu a právě v tento den dorazil Miroslav Štěpán do ČKD. Štěpán začal stranickou kariéru v 70. letech a postupně se vypracoval až na člena ÚV KSČ. Také vedl pražské Lidové milice a byl spojován s brutálními zásahy proti demonstrantům (po revoluci popíral, že by je byl nařídil). I proto byl Štěpán jedním z funkcionářů, jehož rezignaci od počátku Občanské fórum požadovalo.

Dělníci byli považováni za oporu komunistického režimu a fakt, že se připojili k protestům, straníky překvapil. Na Štěpánovi byla vidět nervozita. „Soudružky a soudruzi,“ začal opatrně, „myslím si, že teď prožíváme v naší zemi i v Praze takovou nelehkou dobu. A vyjít z ní znamená mít na paměti, že máme také zítra a pozítří... ale samozřejmě všichni chceme, aby to, co bylo řečeno, se uskutečnilo.“ Bylo to vyjádření typické pro konec režimu: my nějaké změny chceme, ale nic se nemá přehánět – na myslí vytane kreslený vtip Jana Vyčítala z období Pražského jara, kde funkcionář hřímá do mikrofonu: „Některé živly by chtěly zneužít obrodného procesu demokratizace k demokracii!“ Štěpán následně dělníky ujistil, že názor dělnické třídy byl pro KSČ vždy rozhodující a že naopak ona vždycky spoléhala na dělníky. Slib, že zítra ÚV projedná situaci v zemi a provede kádrové změny, se setkal s potleskem. Ale pak přišel bod zlomu: „Ale co chci také říct: ne změny pod nátlakem (...). V žádné zemi, ani rozvojové, ani socialistické, ani kapitalistické neexistuje to, aby patnáctiletí děti určovaly, kdy má odejít prezident nebo kdy má přijít a kdo jím má být. A to se bohužel stalo.“ Dělníci se dali do křiku, který se po několika vteřinách sjednotil na skandování „My nejsme děti!“. Na poslední Štěpánův pokus zachránit situaci se ozval divoký rykot a pak už jen volání „Demisi!“.

Inu, jak praví jiný funkcionář v jiném Vyčítalově vtipu: „Dělnická třída se nesmí nechat zmást nějakými takovými všelijakými intelektuály, novináři, spisovateli, studenty; no a vítě, soudruzi, voni i ti dělníci jsou dneska takovými nějaký všelijaký!“

K tomu, co se dělo v Československu dále, se dostaneme v příštím dílu – příště si povíme o značně nesametovém konci poslední evropské komunistické diktatury. Tedy už jenom k Miroslavu Štěpánovi: už v prosinci 1989 byl obviněn ze zneužití pravomoci veřejného činitele, z čtyřletého trestu si odseděl dva a půl roku. Od roku 1995 vedl Stranu československých komunistů, od roku 1999 přejmenovanou na Komunistickou stranu Československa, neboť KSČM se podle něj odvrátila od skutečného marxismu-leninismu. Zemřel v březnu 2014 a představitelé KSČM jeho smrt komentovali velmi opatrně

MICHAL ZIKMUND

Delegátská přestřelka

Vojtěch Vrabec
Spojené státy americké

„Spojené státy americké a Ruská federace společně proti Islámskému státu. Existují vůbec podmínky, za nichž by mohlo dojít k dohodě těchto dvou velmocí o společném postupu proti Islámskému státu?“

Jan Kosař
Ruská federace

Potřebujeme jednat, i když v omezené míře. Sjednotit názor proti Islámskému státu a promyšlení dalších kroků, je možný řešení, ke kterému bychom se měli ubírat.

Berme to z jiného hlediska. Ve vaší zemi jsou správní celky s početnou muslimskou komunitou. Může se stát, že tito obyvatelé budou hájit své názory a rozhodnou se odjet a bojovat ve jménu Islámského státu. Právě kvůli tomu je potřeba učinit jednotný legislativní akt, který podpoří společné jednání proti ISISu.

: Jde o to, udělat ten úplně první krok. Jednání s místními obyvateli je až krokem následujícím. Domníváme se, že je potřeba zasáhnout tvrdě v situaci, kdy je ISIS vážnou hrozbou.

Spolupráce musí být definována v přesných mezích a pouze v tomto konfliktu. Jde o boj s Islámským státem. Iniciujeme spolupráci s Vámi, samozřejmě nevyjímáme ostatní země. Toto je otázka, na kterou musíme společně najít odpověď. Každý stát má k řešení tohoto konfliktu co nabídnout. Spojené státy americké si tohoto jsou vědomy. Jedná se o vzájemné know-how a spojení sil jako takových.

Rád bych navázal na to, co řekl ministr zahraničí Sergej Larov 14. října tohoto roku na jednání v Paříži. Jasně z jeho slov vyplynulo, že je potřeba se spojit. Možná v nějaké omezené formě, ale spojit se.

Spolupráci jako takové se nebráníme, nicméně je tu zásadní problém v tom, že syrský režim bojující proti Islámskému státu, je zároveň na mezinárodním poli potlačován a neuznáván dalšími státy. Tyto kroky mu prakticky zabraňují kvalitní a efektivní práci proti Islámskému státu.

Ano, uznáváme, že, podle našich odhadů, nějakých 200 Čečenců opravdu odjelo podpořit Islámský stát. Nicméně ve chvíli, kdy v této rozmlúce koalice není jednotná, spolupráce ztrácí smysl. Nemůže efektivně pracovat.

Souhlasím. Ale znova opakuji – nám nepřijde legitimní a vhodné, aby vznikla taková koalice států, byť s jednotným cílem porazit Islámský stát, jež by byla vnitřně roztržštěná.

Nicméně, nelze tam pouze „naletět“ a vše zničit. Je třeba také zohlednit možné obrovské ztráty jak na životech, tak ty finanční.

Když budu parafrázovat pana Larova, za jehož slovy si stojím, řekl, že nevidí smysl v boji proti Islámskému státu ve chvíli, kdy západní velmocí stojí tvrdě proti syrskému režimu, který podporujeme.

SUMMIT ALUMNI

DOMINIK ŽIDEK - Když fotky byly ještě na nástěnkách

Facebook, mobilní telefon či internetové bankovníctví. Samozřejmosti pro každého z nás, bez kterých dnes již žít nedokážeme. Pojdme se však podívat do časů, kdy se realizace našeho projektu musela bez těchto vymožeností obejít.

Nacházíme se v Kongresovém centru Praha, je pozdě v noci před posledním dnem konference jubilejního X. ročníku tehdy ještě Pražského modelu OSN a Peťa Gottfried, dvorní fotograf Summitu a autor těch nejhezčích (a často i nejšílenějších) fotek mého dospívání, přišpendluje na korkovou nástěnku několik desítek vybraných fotografií z proběhnuvšího slavnostního zahájení a prvních dnů konference. Ke každé fotce důkladně přidává číslo, které je současně napsáno na zadní straně, a tipuje, která z nich bude mezi delegáty nejžádanější. Ví totiž, že další ráno se před touto nástěnkou budou stát dlouhé fronty a delegáti celí nedočkaví budou na připravené papírky psát čísla těch nejpovedenějších snímků, na kterých jsou zachyceni a které jim budou po konferenci a po jejich vyvolání dodány fyzicky poštou domů. Někteří delegáti jsou ochotni si připlatit i za ty fotky, na kterých vůbec nejsou, ale na nichž jsou zachyceni jejich kamarádi, aby tak měli na společně strávený čas na Summitu vzpomínku.

Ve stejnou noční hodinu ale o pár let dříve vybíhá Bob Marvan s tele-

fonní kartou z budovy již známou cestou k nejbližší telefonní budce. Potřebuje ověřit, že se v kanceláři AMO ještě nachází Tonda, který je jediným vlastníkem pokladních výběrových šeků, díky nimž mu na centrální poště jako jediní v Praze vydají i uprostřed noci větší hotovost. Tou se musí další den zaplatit občerstvení, jinak by delegáti neměli svůj oběd. Během všeho shonu na konferenci na to s Bobem malinko zapomněli a musí to nutně stihnout do rána. Tonda, již jako zkušený harcovník, jde na Jindřišskou, kde mu již pro něj známou metodou potrubní pošty zajistí vyplacení požadované částky, a může tedy s klidným svědomím mávnout na nejbližší taxík (jen ty se za tu dobu v Praze moc nezměnily), dojet za Bobem a vše v klidu do rána připravit.

Technologie se na Summitu v posledních letech změnila hodně, ale zapálení přípravného týmu zůstává stále stejné, jen Peťa nahradil Karel, Boba Ondra a Tonda Vladka s Jirkou. Tak se nezdobte, když budou fotky o pár dnů později nebo oběd malinko studenější ...

My Duty to Israel

Curiously I have asked my friend **Oran Garbovski** from Israel about local working conditions of women which is a part of the agenda of this year's Human Rights Council. Unfortunately as a software developer he has no actual experience with labor standards and environment in other professions. Therefore we decided to focus more on different areas: the income level and the military service in Israel. By coincidence at the end of our conversation he got great news – an offer to work in Thailand, so I could just wish him luck in the new phase of his life.

For the beginning I have a general question about income level in Israel. Salaries in Israel are typically lower than in European and North American countries. At the same time, the cost of living in Israel is higher than in many other countries. According to this, can you still afford a decent lifestyle?

If you consider other aspects then I guess living in the Netherlands is probably more difficult to afford because the tax there is pretty high and the cost of living is also not very low. Anyway the common opinion of the public in

Israel is that the answer is: NO! You cannot afford a decent lifestyle. But I think it is because people consider "decent" differently than in the past. Mostly the complaints are about high taxes on import of cars or food, which leads to a growth of the cost of a living. Also a big topic today is that the prices of houses in the center of Israel are incredibly high, making it even impossible to buy.

BORN IN THE WAR

Can you clarify the difference between the military service and the reserve duty in Israel?

The military service is compulsory for all Israeli citizens aged of 18, despite exceptions which are made on religious, physical or psychological grounds. The normal length of compulsory service is currently three years for men and two years for women. I have done it as well and also my father, brother and all of my friends did. My sister and mother did not attend it because they are religious so they could choose to do one year of social service. Then the reserve duty means that in time of war, which we have quite often, the army can call ex-soldiers, residents who completed the conscription, for up to 30 days to keep them trained. For example sometimes they called me to do stakeout in the forest at night and catch smugglers and potential enemy's fighters.

WOMEN IN ISRAEL

Let's talk about women representation in politics and status of women in the work place now. How is Israel standing in these spheres?

Israel was the third country in the world to be led by a female prime minister, Golda Meir, and in 2010, women's parliamentary representation in Israel was 18 percent, which is above the Arab world's average of 6 percent and equals that of the U.S. Congress. So I think we are doing quite well.

In the second sphere there is sometimes questionable whether the labor

standards are enforced with regard to foreign workers, mainly from Eastern Europe and South Asia, as well as Palestinian workers. They have problems with violations related to a minimum wage, annual leave or overtime.

I have read that especially in agricultural labor sector women suffer from sexual harassment and human trafficking. Moreover most of the workers, men and women alike, share very cramped living spaces and sleeping quarters. The lack of privacy and separate amenities makes women susceptible to sexual and physical abuse. Do you have any acquaintance which experienced something like that?

I actually have a friend who was working in this sector. I think she mentioned that she was living in a separated room and there were sometimes 3-4 women in a room, that looked horrible for western eyes, but it is better than what they got in their homeland. Even the employers gave them satellite TV to watch shows from their homeland and what is even more, they bought food from their country for them. She did not encounter any harassment in her working place. So that case you are talking about might be rather an exception, I hope.

MICHAELA ŠRÁMKOVÁ

STUDUJ EKONOMII A FINANCE NA UNIVERZITĚ KARLOVĚ

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD
Univerzita Karlova v Praze

» NEJLEPŠÍ EKONOMICKÁ ŠKOLA V ČR
(Hospodářské noviny, 2014)

» BAKALÁŘSKÝ A MAGISTERSKÝ PROGRAM JAKO PRVNÍ V ČR PŘIJATY DO PROGRAMU CFA INSTITUTE UNIVERSITY RECOGNITION

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
pátek 16. 1. 2015, pátek 5. 6. 2015,
vždy od 9:00 hod.

» ŠPIČKOVÉ VĚDECKO-PEDAGOGICKÉ PRACOVNÍŠTĚ V CENTRU PRAHY

» MOŽNOST STUDIJNÍHO POBYTU V ZAHRANIČÍ PRO KAŽDÉHO STUDENTA

BEZKONKURENČNÍ UPLATNĚNÍ ABSOLVENTŮ V ČR I V ZAHRANIČÍ

» POKROČILÁ VÝUKA VÝHRADNĚ V ANGLIČTINĚ

» INDIVIDUÁLNÍ PŘÍSTUP

AKTIVNÍ SÍŤ ABSOLVENTŮ

Institut ekonomických studií FSV UK
Opletalova 26, Praha 1

<http://ies.fsv.cuni.cz>

» VYNIKAJÍCÍ LIDÉ
O. Dědek, V. Dlouhý, M. Mejstřík, Z. Tůma, P. Mertlík

STŘEDNÍ PŘÍJEM NAŠICH ABSOLVENTŮ DOSAHUJE 66 TISÍC Kč MĚSÍČNĚ, COŽ JE DVOJNÁSOBEK STŘEDNÍHO PŘÍJMU VYSOKOŠKOLÁKŮ V ČR

Top partneři

Generální partner
Pražského studentského summitu

Hlavní partner
Modelu OSN

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Model NATO is co-sponsored by
the North Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner Modelu EU

Partner konference

Univerzitní
partner

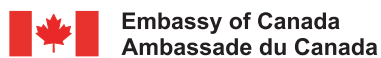
Partner zahájení

Partner jednání

Partneři Modelů

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

Hlavní mediální partner

Partner Chronicle

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOCz